உ
கணபதிது...
திருச்சிற்றம்...

ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கிய

பிரகரணார்த்த சங்கிரகம்.

இஃது

சமீவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

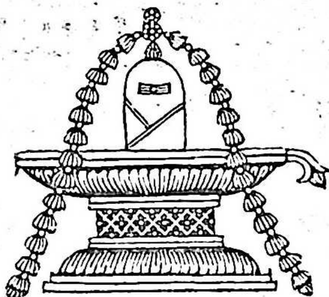
பரிசோதித்து

சென்னை

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியஹு சித்திரைமீ

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஞானவாசிட்டத்தின் வைராக்கியப் பிரகரணார்த்த சங்கிரகம்.

அஃதாவது

சமுசாரத்தைப் பதினொருவிதமாய்ப்பிரித்துத்
தூடணஞ்செய்தானெனப்படும்.
அவைகளிற் சொற்பவிரிவு
மேற்கூறுகின்றார்.

சங்கதி-விபரம்.

சுபட்சத்தையும் இருவாசனையையும் மேற்படிலட்சணத்தையுங் கூறல். (கக)

சீவன்முத்தியைக்கூறல். (கஉ)
பிரதானமானகதையை யுபக்கிரமித்தல். (கங)
தீர்த்தயாத்திரைக்குப்போய் மீண்டுவரல் .(கச)
தினசரிதையைக்கூறல். (கரு)
வைராக்கியத்தை யுபக்கிரமித்தல். (கசு)
விசுவாமித்திரரைத் தசரதர்கொண்டாடல். (கஎ)

விசுவாமித்திரர் தசரதரைத்துதித்து இராமனைத்தரவேண்டுமெனல். (கஅ)

தசரதர் புத்திரவாஞ்சையாற் றளர்ந்தவசனராகிப் புத்திரனைக்கொடுத்தற்கு மனமிலாதுகூறல். ()

பின்விசுவாமித்திரமுனி முனிவுசெய்ய அதைவசிட்டர்பார்த்து அரசனைநோக்கிக்கூறியவணஞ்செய்தி.இராமனை விசுவாமித்திரர் தபசுஅமுதத்தை அக்கினிகரப்பது போலக்காக்கும் அரக்கர்தோடம் வாராவென்று கூறினர். (உ0)

குருவாக்கிய பரிபாலனஞ்செய்யவிரும்பிய அரசன் பரிசனங்களைப் பார்த்து இப்போது இராமன்யாது செய்கிறனென வினவ அவர்கூறுகின்றார். ()

இருமுனிவருமிராமனைச்சபைக்கு அழைத்துவாருங்களென்கின்றார். (உஉ)

இராமன் சபைக்குவந்து பிதாமுதலியோரைமுறை யாகவணங்கித் தன்னைவணங்கினவர் வணக்கங்களையும் அங்கீகரித்திருந்தனர். (உ௩)

"கைப்படுமிம் மாமோகங் காதலினாலாபத்தாற் கலந்ததன்றாற், செப்பரியவிராசையினால் விவேகத்தால்வருமுணர்வின் செல்வமாகும்" ஆதலாலெங்களாற் போதிக்கப்படுவதாகிய பலசுருதியுத்தி அநுபவங்களால் அவனுக்கு வந்த மோகம்போய் எங்களைப்போலத் தற்பதத்திலிராமன் விசிராந்தியடைவானென் றரசனுக் கிருமுனிவரு முரைத்தருளினார். (உ௪)

அதைக்கேட்ட அரசன் விவகார ரகிதரானவுங்களைப்போல் ராசரிக்கப்பிரவிருத்தியி லிருக்கும்யாங்க ளிருக்கலாமாவெனச் சொல்லுவானென்பதை யுட்கொண்டவர்களா யிருமுனிவரு மிராமன் எங்களைப்போற் சீவன்முத்தனாகி யுமதவிப்பிராயப் படிக்கே விவகாரதிசையிலிருந்து மிராதவனாய் வேண்டியவண்ண மிராச்சியபரிபாலன விவகாரத்தை நடத்துவான் ஏதசரதஅரசனே யோசியாதீர் என்றிசைத்தனர். (உரு)

மூன்பிதாப்போதித்தல். (உ௬)

வசிட்டர் "வெலற்கரியதீ முயற்சிவிடையமெனும்பகை யெளிதின் வென்ற சூரா - கலக் குறுபே

தையர்க் குரித்தாமடஞ்செறி மோகக்கடலிற் கவி ழேலென்றான்." (உஎ)

விசுவாமித்திரர் இராமனைப்பார்த்து இராமா உனதுமனதை வருத்தஞ்செய்யுஞ் சிந்தைக்கு விடயமெது, சொருபமெது, பரிணாமமெது, காரணமெது, அதைச்சொல்லு வாயாகினது நீங்கிக் காதலித்த தெதுவோ அதனையடைவாய் அதையன்றி அகத்துயர் மீட்டணுகாதுபோம் ஆதலால் விளம்பென்ன. (உஅ)

அம்முனிவினாவிற்கு இராமன் மேககர்ச்சிதத் தாற் காமவெப்பந்தீர்ந்து களிப்புற்ற மஞ்ஞைபோல விசுவாமித்திரர் வாக்கியத்தைக் கேட்டு அதனாற் சொற்ப துக்கம்போய்ச் சொற்ப சந்தோஷத்துடன் விசுவாமித்திரரைப்பார்த்து "அருண்மூர்த்தி- சேட்டமுறுமாதவ நீ மடவனேனைச் செப்பென முன் செப்புதலாற் செப்புகின்றேன், கேட்டருடி மேலவர் சொன் மறுக்குனரி யாரென வினிது கிளத்தலுற்றான்." (உகூ)

பிதாவாகிய இந்தத் தசரதனது மனையிலுதித்து வளர்ந்து சகல வித்தைகளையு மப்பியாசித்தந் தக்காரணத்திற் றரித்துச் சத்துக்க ளாசாரப்படி சென்று கங்கைமுதலிய அறுபத்திராயிரங்கோடி புண்ணிய தீர்த்தாடனஞ் செய்து வரவும் இந்தச்

சகத்தின்கண் உள்ள மிகுந்த மோகப்பிராந்தி அனைத்துந் தீர்ந்தது. அதுயாதினாலெனில் என்மனத்திலித்தன்மையான விசாரமுதித்ததெனல். அவையெத்தன்மையதெனிற் கூறுகின்றேன். இச்சகத்தில் அற்பமும் சுகமிலவேயிலை. அதையன்றி ஒருவன் மரணத்தையடைதல் மீண்டு சனித்தற்கே. ஒருவன் சனித்தல் மீண்டு மரித்தற்கே ஆதலாலியாவு மநித்தியமேயாம். அதையன்றி "மேவுபெருஞ் செல்வத்துக்கிடமாகு மெப்பொருளும், பாவமதாயாபத்துப் பயிலிடமாய்த் தம்மிற்றும் பற்றின்றுயுந், தாவுமனக்கற்பனையாற் சம்பந்தமாயிருப்புச் சலாகைபோல" வுமிருக்கின்ற விடையத்தாலும் பூவலயத்தாலு மெதுபயன், அகஞ்சத்தத்துக்கு அருத்த மெத்தன்மைத் தென்றும், கருமாதீனமாய் வந்த சரீரமெத்தன்மைத்தென்றும், விசாரிக்கில் ஆத்மவெதிர்த்தமான விச்சகலமும் அத்தியந்தம் மித்தையாம். அதையன்றி அங்ஙனமுணரினொருவனுக்கும்பந்தமுமின்று மோட்சமுமின்று ஆதலால் மித்தையான இவற்றில் "யாதியார்பெற்றதென விவ்வண்ணமினை வேற்குவழிச்செல்வோர்க்கு-மோதுகானலிலம்பு முறைமைபோற் பொருண்முழுதினுசைமூளா" அப்படியிருந்தும் "பேதியாவித் துயர்போ நெறிநாடிற் பெருந்தருத்தான் பெற்றதீயால்" தான்வேதல்போல் வேகின்றேன், உன்னாலடைந்த

மோகத்தை யுன்னாலே நீக்கிக்கொள்ள லாகாதா வென்பீரேல்,"திறவாவெய்யமோகம்மிடறடைகல லாம்" அப்படிச் சொல்லுவானேன், உலகத்தில் உ ரோதனஞ்செய்து துக்கத்தைநிவிர்த்திப்பதுபோல நீயுஞ் செய்துகொள்ளுகிறதுதானே யென்பீரேல், சமுசார துக்கத்தைச் சிந்தித்து கண்ணீர்விட்டு ரோதனஞ்செய்யவேண்டி யத்தனிக்கில் என்ன இ வன் அமங்களாசாரனு நிர்மித்தமு ரோதனஞ் செய்கிறானென்னுஞ் சனுபவாதபயத்தினாலேயேஉ ரோதனஞ்செய்திலேனென்றுங் கூறி மேற்சமுசா ரத்தைப் பதினொருவிதமாகத் தூடிக்கின்றார்.(௩௦)

அப்பதினோர்விதவிபரம்,தனம், ஆயுள், அகங் காரம், மனது, ஆசை, சரீரம், பாலியம், எவ்வன ம், மாதர், சனை, காலம் எனப்படும். இவைகள் ஒ வ்வொன்று இத்தனை விதமென்பதின் விபரம்யா தெனில்.

தனத்தை	௬	விதமாயும்
ஆயுளை	௧௫	விதமாயும்
அகங்காரத்தை	௧௩	விதமாயும்
மனதை	௪௬	விதமாயும்
ஆசையை	௧௬	விதமாயும்
சரீரத்தை	௯௬	விதமாயும்
பாலியத்தை	௨௬	விதமாயும்
எவ்வனத்தை	௮	விதமாயும்

மாதனை	௬௪	விதமாயும்
சனையை	௪௪	விதமாயும்
காலத்தை	௧௩	விதமாயும்

ஷை சங்காரசத்தியை-உரு, விதமாயும் பிரகாராந்திரமாய்-எரு, விதமாயும், ஆக-௧00, விதமாயும் இவ்வணங் கூறியதின்பின் மேற்கூறுகின்றார். (௩௧)

இதுவரையிற்கூறிவந்த அத்தன்மையானவிடயதோட திருட்டியாகிய காடாக்கினியினுற் றெத்தமான என்மனதில் வாஸ்தவசலத்திற் கானற்சலந்தோன்றாததுபோல,இன்றியமையாதநித்திரை, பிச்சை, முழுக்கு, சௌசம், ஆகிய விவகாரத்தை அன்றி, ராச்சிய பரிபாலனம் முதலிய போகேச்சைகளானவை உதியாவெனச்சொல்லினர். (௩௧)

மரணசீவனங்களையும் விரும்பேன் என்றார்.()

இப்போது தேவரீர் சன்னிதியிற் பரிசுத்தசித்தனாக இருக்கின்றபடியே இருக்கின்றேனென்றார்.()

இப்போது நீர் என்புத்தியினுல் என்மனதைச் சித்தலயோபாய உபதேசத்தாற் பரிகரியாது விட்டாலினியொருபோதும் பந்தநிவிர்த்தியாகாதெனக் கூறினார். (௩௪)

துன்பம் "புரிவிடங்கொல்வதோர் மெய்புலன் மறுபிறப்புங் கொல்லும்" என்றார். (௩௫)

சுகதுக்கமும் பந்து மித்திரர்களும் சீவன மரணங்களும் ஆகிய அனைத்தும் ஞானியினது சித்தத்தைப் பந்தியாது அஞ்ஞானியையே பந்திக்குமென்றார். (ங௬)

ஆயுளானது வாயுவினாற் சிந்தியமேக சலதிவலைக்கு ஒப்பாகுமென்றார். (ஙஎ)

நிகரற்ற விடையபோகமானது மேகத்திலெழாநின்ற மின்னலுக் கொப்பாகுமென்றார். (ஙஅ)

மநுடர்களுடைய எவ்வனமும் அதிலுதிக்கும் ஆசை ஆயுளாதிகளும் க்ஷணபங்குரமென்று இவைகளனைத்தையுஞ் சித்தத்தி லனுசந்தானஞ் செய்து சாந்தியையுடைய பெரியோராகிய நீங்கள் சமாதியோகத்தைச் சார்மின்களென் றுள்வெறுப் போடுங் கூறினார். (ஙகூ)

என் சொபாவமோ-இவ்வண்ணம் விசாரித்ததிந்தவெனது சிந்தை சீவநாயகன் வசமாகைக்கே யேய்ந்ததென்றார். (சo)

ஏய்ந்தவண்ண நிற்கிறதாவென்பீரேல், இறைவனைப் பிரிந்தாள்போல நிலையுமெய்தாவென்றார்()

ஆதலால் நிருவுபத்திரவமாயும், நிர்த்தோடமாயும், நிர்வுபாதியாயும், நிர்ச்சந்தேகமாயும், நிர்மோகமாயும், விளங்காநின்ற ஸ்திதியாதென்றார்.()

தீயினுளிரதம்போலக் காதல்செய் யின்பமிக்க விடயமாங் கனலில்வீழ்ந்துந் திதுறுநிலைமை யேது என்றார். (சங)

"அசைதருபுனலையன்றி யளக்கர்வே றிலாத தேபோல்-வசனமாந்தொழிலேயன்றி வருபவந்தா ன்வேறின்று" என்றார். (சச)

"நசையுறுபெரியோரொங்ங னவையுறுதுயரந் தீர்ந்தா-ரிசையநீருணர்ந்ததந்த நிலையினையெனக்கு ச்சொல்வாய்" இந்நிலையிலதாவேனு முளதியம்பா ராவேனும் அந்நிலையையமின்றி யகங்காரமின்றி யா னே துன்னுறமாட்டேனென்றார். (சரு)

செய்வதேதெனிற் சோறும்வேண்டே னன் னயநீரும் வேண்டே னலம்பெறு துகிலும்வேண் டேன் என்றார். (சசா)

முழுகுதருனமாகி நியமங்கண் முழுதுஞ்செ ய்யேனென்றார். (சஎ)

விழுமியகருமஞ் சம்பத்தாபத்தின் மேவேன் என்றார். (சஅ)

யாக்கைநழுவுவதன்றி யொன்று நயக்கிலன் எ ன்றார், (சகூ)

மவுனியாகி யெழுதுமோவியம்போற் காமங் கோபம்பற்றின்றி நிற்பேன் என்றார். (ருo)

(மேல் ஸ்ரீவான்மீகிவாக்கியம்.)

"கனமுகின்முன்னர்க்கேகா ரவந்தவிர்கலாபிபோன்றே, மனமகிழ்முனிவர்முன்னர் வினவுநல்விவேகந்தன்னை" லமலசீதமதியென இன்சொல் விரிந்தலர்மனத்து இனியோனாகிய ராமன் எனவுரைத்து வாய்மொழியமைந்து நின்றான் என்றார் ஆதிகவியாகிய ஸ்ரீவான்மீகிபகவான். (ருக)

ஞானவாசிட்டமென்றது, வைராக்கியம், முமூட்சு, உற்பத்தி, திதி, உபசமம், நிருவாணம் என்கின்ற ஆறுபிரகரணங்களை யுடையனவாம், அவற்றிலின்ன இன்ன பிரகரண மித்தனையித்தனை கதைகளையுடைய தென்பதைத் தெரிவிக்கின்றார்.

(அவற்றின்விபரம்.)

முதலாவது வைராக்கியப்பிரகரணம். அதிற்,சுகர்கதை-க,உ-வதுமுமூட்சுப்பிரகரணம்-க,ந-வது உற்பத்திப்பிரகரணம். அதில்,ஞானவிண்மகன்,லீலை கற்கடி, அயிந்தவர், வஞ்சவிந்திரன், மனம், பாலன், சித்தன், ஆகக் கதை—அ.

ச-வது திதிப்பிரகரணம். அதில்,சுக்கிரன், தாமவியாளகடர், வீமபாசதிடர், தாசூரன்,கசன்,ஆகக்கதை-ரு.

ரு-வது உபசமப்பிரகரணம். அதில், சனகராசன், புண்ணியபாவன், மாவலி, பிரகலாதன், காதி

உத்தாலகன், சுரகு, பாசவிபாசன், வீதகவ்வியன், ஆகக் கதை-கூ.

கூ-வது நிருவாணப்பிரகரணம், அதில், புசுண்டன், தேவபூசை, வில்வபலம், சிலை, அருச்சுனன், சதவுருத்திரன், வேதாளம், பகீரதன். கிராடசிந்தாமணியை யுட்கொண்ட சிகித்துவசன், கசன், மித்தையாபுருடன், பிருங்கி, இக்குவாகு, மிருகவியாதன், ஆகக் கதை-கஎ.

ஆகப்பிரகரண மாறுக்குகதை-சரு, க்கு விபரம், க-க்கு, உ, உ-ர்கு, க, ரு-க்கு, கூ, ச - க்கு, சு, ரு-க்கு, க0, கூ-க்கு, கரு, இம்முறையாகப் பிரகரணத்திற்கு கதை யிலக்கங் கொள்ளவேண்டியது.

கக-வித தூடண ஆரம்பத்திற் கூறப்படும் அவதாரிகை யாதெனில்.

தனம், ஆயுள், அகங்காரம், மனம், ஆசை, சரீரம், பாலியம், எவ்வனம், மாதர், சரை, காலம், ஆகிய இவ்வேகாதசத்தைச்சிந்தித்தல், இவற்றிற்றனமூலத்தினுற் சமுசார சம்பந்தமான சர்வப்பிரயோசனமுஞ் சித்தித்தலின் முக்கியந் தனமென்றுமுன், தனவிசாரம், தனமிருக்கின் வெகுகால போகநிமித்தஞ் சிரஞ்சீவித்துவம் அபேட்சிக்கப் படுதலின் அதன்பின். ஆயுள், ஆயுளுந்தனமுமுறின்நான்கருத்தா போக்தாவென்று வெகுவித கர்த்துரு

த்துவ போக்துருத்துவாதி அபிமானப்பிரவிருத்தி வருதலின் அதன்பின், அகங்காரம், அகங்கார மிருக்கின் அதன்வசத்தால் விவிதசங்கற்ப விகற்பாத்மகமாக மனமுதித்தலின் அதன்பின். மனம். அதன்பின் நிரந்தர போகேச்சாரூபமான, ஆசை, அதன்பின் பேரழகுடைய போகஸ்தானமான, சரீரம், அதன்பின் அதன் அவஸ்தாவிசேட ரூப்மான, பாலியமும், அதன்பின்,எவ்வனமும், அதன்பின் எவ்வனத்தின் முக்கியபோகத்துக்குரிய சர்வவிடயசமட்டிரூபமானமாதர், அதன்பின் போகத்துக் குரித்தன்றுயினும் போகேச்சைமிகுந்த சரை, அதன்பின் சருவசிருட்டி திதிசங்காரநிமித்தமான,காலம்,இது வேகிரமாவிப் பிராயமென்றுணரத்தக்கது.

(சங்கதிவிபரம்.)

சங்கிரகமாகக் கூறியதை யித்தனுவதுயித்தனுவது கவிகளா லுணரத்தக்க தென்பதைத் தெரிவிப்பவராய்ச் சூசிப்பிக்கின்றார்.

முதற்சங்கதிவிபரம், பாயிரத்தில். முதற்கவி—

உ-வது, பாயிரத்தில்—உ-முதல், கசு-வரை		கவி
ங-வது, நூலாரம்பம், முதற்		கவி
ச-வது,	உ—முதல்-ரு-வரை	கவி
ரு-வது,	சு	கவி
சு-வது;	எ	கவி

எ-வது,	கூ	கவி
அ-வது,	க0	கவி
கூ-வது,	கக	கவி
க0-வது,	கக	கவி
கக-வது,	கஉ-கங	கவி
கஉ-வது,	கச	கவி
கங-வது,	கரு	கவி
கச-வது,	கசு, முதல்-உ0, வரை	கவி
கரு-வது,	உக-உஉ	கவி
கசு-வது,	உங-உச-உரு	கவி
கஎ-வது,	உசு-உஎ-உஅ	கவி
கஅ-வது,	உகூ-ங0-ஙக-ஙஉ	கவி
ககூ-வது,	ஙங-ஙச-ஙரு	கவி
உ0-வது,	ஙசு-ஙஎ-ஙஅ-ல்-ஒ	கவி
உக-வது,	ஙஅ-ல்-ஒ-ஙகூ-ச0	கவி
உஉ-வது,	சக-வதுகவியில்-வ	கவி
உங-வது,	சஉ-வதுகவியில்-ஒஹு	கவி
உச-வது,	சக-வதுகவியில்-ஜ	கவி
உரு-வது,	சஉ-வதுகவியில்-வஹு	கவி
உசு-வது,	சங-சச-வதுகவியில்-ஜஹு	கவி
உஎ-வது,	சச-வதுகவியில்-ஹு-சரு-ல்-ஒ	கவி
உஅ-வது,	சரு,ல்,ஒ-சசு-வதுகவியில்-ஹு	கவி

௨௯-வது, ௪௬-வதுகவியில்-ஜஹு கவி
௩0-வது,௪௭-௪௮,௪௯-௫0-வதுகவியில்-ஙி கவி
௩௧, வது ௧௧௪, கவியில் ஒ கவி
௩௨, வது ௧௧௪ மூன்றும்பாதம், வ, கவி
௩௩, வது ௧௧௪ நாலாம்பாதம், வ, கவி
௩௪, வது ௧௧௫ ஒ, கவி
௩௫, வது ௧௧௫ ஒ, கவி
௩௬, வது ௧௧௬ ஒ, கவி
௩௭, வது ௧௧௬ வ, கவி
௩௮, வது ௧௧௬ வ, கவி
௩௯, வது ௧௧௭ ஒ, கவி
௪0, வது ௧௧௭ வ, கவி
௪௧, வது ௧௧௭ வ, கவி
௪௨, வது ௧௧௮ ஒ, கவி
௪௩, வது ௧௧௮ ஒ, கவி
௪௪, வது ௧௧௯ ஒ, கவி
௪௫, வது ௧௧௯-ல்-ஒ-௧௨0-ல்-ஒஹு, கவி
௪௬, வது ௧௨0 வஹு, கவி
௪௭, வது ௧௨௧-முதற்பாதம் வ, கவி
௪௮, வது ௧௨௧-இரண்டாம்பாதம்-வ, கவி
௪௯, வது ௧௨௧, மூன்றும்பாதம் வ, கவி
௫0, வது ௧௨௧, நாலாம்பாதம் வ, கவி
௫௧, வது ௧௨௨, கவி

ங0-வது,ஷெ சங்கதி சங்கிரக அனந்தரம்விரிவாய்

(கவி, தன தூடணம்)

ருO-இனமி,என்மதில்தனமுத,கவி-௲பஉ,க்கு தூட௪
ருக-கருமவ, கவி க,க்கு தூட உ
ருஉ-தீதடை, கவி ௧௱,க்கு தூட ங

(இவை-ஆக கூ,)

(கவி-இனி, ஆயுள்தூடணம்)

ருஉ-தீதடை,என்மதில் தலைகீ,கவி,வ௱,க்கு தூட க
ருங-வளர்பு, கவி, க,க்கு தூட ங
ரு௪-சரற்க கவி, க,க்கு தூட சு
ருரு-அடைய கவி,௱,க்கு தூட க
ருசு-அவிவே கவி, ௧,க்கு தூட க
ருஎ-சின்ன கவி,௧பஉ,க்கு தூட ங

(இவை-ஆக, கரு.)

(கவி,இனி, அகங்கார தூடணம்.)

ருஎ-சின்ன, என்றதில்,இடர்,கவி, ரு௱,க்கு தூட க
ருஅ-மனத்து கவி, க,க்கு தூட ௪
ருகூ-அகங்கார கவி, க,க்கு தூட சு

(இவை ஆக, கக.)

(கவி, இனி,மன தூடணம்.)

சுO-காமமுத கவி, க,க்கு தூட ங
சுக-காதலென கவி, க,க்கு தூட உ
சுஉ-வேரறுபொய், கவி, க,க்கு தூட உ
சுங-கடுமனவன், கவி, க,க்கு தூட அ
சு௪-வாயிலெழு கவி, ௧,க்கு தூட க

(இவை ஆக-கசு.)

(கவி-இனி-ஆசாதூடணம்.)

௬௪-வரையி,என்றதில்,கரைத,கவி,௨,க்கு		தூட	௧
௬௫-ஆதரித்த	கவி, ௧, க்கு	தூட	௩
௬௬-பின்னூறு	கவி, ௧, க்கு	தூட	௪
௬௭-முதிர்பரு	கவி, ௧, க்கு	தூட	௩
௬௮-காவின்மத,	கவி, ௬, க்கு	தூட	௩
௬௯-பைந்தொடி,	கவி,௧, க்கு	தூட	௨

(இவை ஆக, ௧௬.)

(கவி,இனிச்சரீரதூடணம்.)

௭0-ஈரித்த	கவி, ௧, க்கு	தூட	௪
௭௧-அற்பமதா	கவி, ௧, க்கு	தூட	௯
௭௨-நியுமர	கவி, ௧, க்கு	தூட	௩
௭௩-மின்னிட	கவி, ௨, க்கு	தூட	௩

(இவை ஆக, ௧௯.)

(கவி, இனி பாலிய தூடணம்.)

௭௩-மின்னிட, என்றதில், மன்னுகி, கவி, ௨, க்கு		தூட	௧
௭௪-தொலைவறு	கவி, ௧, க்கு	தூட்	௧௩
௭௫-மண்ணுக	கவி, ௧, க்கு	தூட	௧௨

(இவை ஆக, ௨௬.)

(கவி, இனி எவ்வனதூடணம்.)

௭௬-இப்பருவத்	கவி, ௧,க்கு	தூட்	௩
௭௭-கருத்தெ	கவி, ௧, க்கு	தூட	௩
௭௮-எத்திற	கவி, ௧,க்கு	தூட	௨

(இவைஆக, ௮.)

(கவி, இனி மாதர் தூடணம்.)

எகூ-சந்துறு	கவி, க, க்கு	தூட	உ
அ0-மேருவின்	கவி, க, க்கு	தூட	௬
அக-மேவுதற்க	கவி, க, க்கு	தூட	உ
அஉ-மாமடஞ்	கவி, க, க்கு	தூட	உ
அ௩-முதுதுயர்	கவி, உ, க்கு	தூட	உ
அச-பாரியையு	கவி, க, க்கு	தூட	க
அரு-வந்துறு	கவி, க, க்கு	தூட	ச

(இவை ஆக, கச.)

(கவி, இனிச்சனை தூடணம்.)

அசா, ஈறறு	கவி, க, க்கு	தூட	ரு
அஎ, புனையுட	கவி, க, க்கு	தூட	அ
அஅ, விருத்த	கவி, க, க்கு	தூட	க0
அகூ, கும்றமு	கவி, க, க்கு	தூட	ரு
கூ0, ஆதரச்செ	கவி, க, க்கு	தூட	ரு
கூக, மரணமா	கவி, க, க்கு	தூட	சா
கூஉ, நனையுறு	கவி, உ, க்கு	தூட	ரு

(இவை ஆக, சச.)

(கவி, இனிக் காலதூடணம்.)

கூஉ, நனையுறு, என்றதில், நினைப, கவி, உ, க்கு தூட க

கூ௩, மகரநீர்	கவி, க, க்கு	தூட	௩
கூச, விழுமிய	கவி, க, க்கு	தூட	உ
கூரு, அகல்பூத	கவி, க, க்கு	தூட	௩
கூசா, சிறியசக	கவி, க, க்கு	தூட	௩
கூஎ, கைப்பி	கவி, க, க்கு	தூட	க

(இவை ஆக, க௩.)

(கவி இனி ஷை சங்காரசத்தியின் தூடணம்.)

௯அ,	தொல்லு	கவி, க, க்கு	தூட	௪
௯௯,	படர்பூதந்	கவி, க, க்கு	தூட	௬
க00,	மன்னுசர	கவி, க, க்கு	தூட	௧
க0க,	பொன்னுல,	கவி, க, க்கு	தூட	எ
க0௨,	பின்னுறத்,	கவி, க, க்கு	தூட	௫
க0௩,	மிகவுண,	கவி, க, க்கு	தூட	௩

(இவை ஆக, ௨௫.)

(கவி இனி ஷை சத்தியைத்தானே பிரகாராந்திரமாகத் தூடணஞ்செய்கின்றார்.)

க0௪,	பொருள்க,	கவி, க, க்கு	தூட	௯
க0௫,	பெரியவர்	கவி, க, க்கு	தூட	க௩
க0௬,	கொண்ட,	கவி, க, க்கு	தூட	க௨
க0எ,	சித்தர்பொ,	கவி, க, க்கு	தூட	க0
க0அ,	இன்னபோ,	கவி, க, க்கு	தூட	அ
க0௯,	மனைவியும்	கவி, க, க்கு	தூட	௩
கக0,	பகையெலா,	கவி, க, க்கு	தூட	௩
ககக,	கற்பமாங்	கவி, க, க்கு	தூட	௩
கக௨,	கற்றவர்	கவி, க, க்கு	தூட	௬
கக௩,	பிணிசெ	கவி, க, க்கு	தூட	அ

(இவை ஆக, எ௫.)

(ஆக இவை, முன், ௨௫, பின் எ௫, ஆக, க00, காலதூடணத்தையுஞ்சேர்த்து ஆக, கக௩.
[illegible] பதினொருவித தூட்டணம், ஆக,
[illegible]டணம்-௨[illegible]

ஞானவா[illegible]த்தின் வைராக்கியப்
[illegible]ணாந்த [illegible]கம் முற்றுப்பெற்றது.